

III.

Всички-те човеци, които добре познаватъ възпитание-то и сж изучили развитие-то на човека, сжвършено сж сжгласни въ тоя случай съ наука-та, и едногласно утвърдяватъ, че тогава, когато дете-то не е усвоило още никакви физически, нравствени или умстенни навици, тогава именно трябва да са тури начало на тия впечатления, които сж дължни следъ време да са развиятъ и уягчѣтъ. Отъ това, първоначално-то образование и възпитание, по известния способъ, трябва да са начне вече въ втора-та или третя-та година на дете-то. Това първоначално възпитание трябва да са продължава до 7-та или 10-та година, и то споредъ обстоятелства-та.

Разумева са, че нетребва да са полага определено-то време въ всякой случай; но въобще, първо-то възпитание може да са начне тогава, когато начне да работи на дете-то умъ-тъ; а това начало всякога са явява по-рано, отъ колкото обикновено полагатъ.

Квинтилианъ, който е твърде вещь въ всички-те въпроси за възпитание-то, казва, като са основава на думи-те на предшественици-те му знаменити философи, че дете-то трябва да стои въ ръце-те на доилница-та чакъ до третя-та му годишна възраст, а после вече трябва да са подчини на методическо-то възпитание. Но не е само това: трябва щото доилница-та, въ млада-та възраст на дете-то, да искорени всички-те първи младоци на тия страсти, които могатъ